

Arrest

nr. 170 543 van 27 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 21 april 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 januari 2016 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 april 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN GERVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 18 mei 2015, in functie van een tewerkstelling als zelfstandige, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. Bij schrijven van 14 september 2015 deelde het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen (hierna: het RSVZ) aan het sociaal verzekeringsfonds waarbij verzoekster was aangesloten mee dat zij diende te worden geschrapt vanaf 19 januari 2015 omdat er onvoldoende bewijskrachtige gegevens werden aangebracht die wijzen op de uitoefening van een beroepsactiviteit als zelfstandige.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 27 januari 2016 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissingen, die verzoekster op 7 april 2016 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 42 septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: [Z.S.A.], Nationaliteit: Bulgarije, [...]"

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als zelfstandige op 18-05-2015 en verkreeg een bijlage 8 op 31-07-2015, gevolgd door een E-kaart op 22-09-2015.

Betrokkene legde oorspronkelijk ter staving van de aanvraag tot verklaring van inschrijving de volgende documenten voor: het volledig uittreksel uit de Kruispuntbank der ondernemingen van de firma "AL-MERT" en een bewijs van inschrijving bij een sociale kas voor zelfstandigen. Betrokkene liet daarmee tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken uitschijnen een zelfstandige activiteit te hebben. De voorgelegde documenten waren van doorslaggevend belang bij het toestaan van het verblijfsrecht omdat overeenkomstig art. 50 § 2, 2° van het KB van 08-10-1981 net die documenten dienen te worden voorgelegd om het verblijfsrecht als zelfstandige te kunnen krijgen.

Het Rijksinstituut voor sociale verzekeringen voor zelfstandigen (RSVZ) heeft echter een onderzoek naar de (vermeende) zelfstandige activiteit van betrokkene ingesteld en is tot de conclusie gekomen dat er geen effectieve activiteit plaats vindt, waardoor de sociale kas de opdracht kreeg de aansluiting met terugwerkende kracht stop te zetten. Dientengevolge heeft het Rijksinstituut, de Dienst Vreemdelingenzaken laten weten dat betrokkene retroactief wordt geschrapt als zelfstandige.

Uit deze bevindingen moet besloten worden dat betrokkene onder valse voorwendsels het verblijfsrecht heeft bekomen en nooit daadwerkelijk een zelfstandige activiteit heeft uitgeoefend. Artikel 42 septies van de wet van 15-12-1980 voorziet dat de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf, wegens het verstrekken van valse of misleidende informatie of gebruik van vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht. Gezien bovenstaande vaststellingen dient overeenkomstig art. 42 septies dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de Burger van de Unie.

Overeenkomstig art. 7 eerste alinea, 2° van de wet van 15-12-1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen aangezien zij in het Rijk verblijft buiten de gestelde termijn gezien er een einde werd gesteld aan het verblijf van meer dan 3 maanden als zelfstandige bekomen op 31-07-2015 en dat zij niet meer toegelaten of gemachtigd is om hier te verblijven op basis van een andere rechtsgrond.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art. 42 bis § 1, 3e lid van de wet van 15-12-1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de bindingen met het land van herkomst te verliezen. Er werd evenmin aangetoond door betrokkene dat zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering vormen of een dermate ernstig belang vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing. In de hoedanigheid van EU-burger moet hij zich evengoed in de eigen lidstaat of in een andere lidstaat waar hij aan de verblijfsvoorwaarden voldoet kunnen vestigen, zich kunnen integreren, medische verzorging kunnen genieten, een gezinsleven of economische activiteit kunnen uitbouwen."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Zij verschaft de volgende toelichting:

“Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken ten onrechte stelt dat [zij] nooit daadwerkelijk een zelfstandige activiteit zou hebben uitgeoefend.

Terwijl overeenkomstig artikel het artikel 42 bis §1, 3^e lid van de wet van 15.12.1980 de minister of zijn gemachtigde [...] een einde kan stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie indien deze valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten zou hebben gebruikt, of fraude zou gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt zou hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.

Dat verzoekster op 01.06.2015 een aanvraag heeft gedaan, waarna bij beslissing van de burgemeester het recht op verblijf werd erkend op datum van 31.07.2015 (zie stuk 9).

Dat verzoekster op 10.06.2015 een aansluitingsverklaring heeft ondertekend en de vragenlijst voor het verkrijgen van het specifieke aansluitingsattest 'ad hoc' heeft ingevuld en ondertekend (zie stuk 8).

Dat verzoekster haar zelfstandige activiteit gestart heeft op datum van 19.01.2015 (zie stuk 6).

Verzoekster werd namelijk bij beslissing van de bijzondere algemene vergadering d.d. 19.01.2015 van de cvoa AL-MERT benoemd a[l]s vennoot met onmiddellijke ingang, waarbij zij houder werd van 5 aandelen (zie stuk 7).

Uit de aanvullende inkomstenbewijsstukken blijkt dat verzoekster maandelijks over een nettobedrag aan bezoldigingen beschikt t.b.v. € 840,00 à 1.200,00 per maand (zie stuk 13).

Verzoekster legt tevens een bankuittreksel voor waaruit de betaling t.b.v. € 2.102,40 op datum van 25.08.2015 ten voordele van het Sociaal Verzekeringsfonds Xerius blijkt (zie stuk 14).

Dit zijn allemaal documenten die de zelfstandige activiteit van de verzoekster aantonen zodat de voorwaarden voor het recht op verblijf weldegelijk vervuld zijn.”

2.1.2. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 42septies van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst weigeren of een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude gepleegd hebben of andere onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.”

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster op 18 mei 2015 een aanvraag indiende tot afgifte van een verklaring van inschrijving als zelfstandige en aangaf werkend vennoot te zijn bij de CVOA Al-Mert. Zij voegde bij haar aanvraag een uittreksel van de kruispuntbank inzake voormelde vennootschap en documenten die aantoonde dat zij houder is van vijf aandelen van deze vennootschap en dat zij aangesloten was bij het sociaal verzekeringsfonds Xerius. Op basis van deze overtuigingsstukken werd verzoeksters aanvraag ingewilligd en werd haar op 22 september 2015 een E-kaart afgegeven.

Verzoekster ontving via haar sociaal verzekeringsfonds een vragenlijst die erop was gericht na te gaan of zij wel degelijk als zelfstandige werkzaam was. Het RSVZ oordeelde na verificatie van deze vragenlijst dat niet kon worden besloten dat verzoekster een beroepsactiviteit uitoefende *“als zelfstandige”* en dat haar aansluiting bij het sociaal verzekeringsfonds diende te worden geschrapt vanaf de begindatum. Verweerder werd via het RVSZ van deze beslissing op de hoogte gesteld.

Verzoekster betoogt dat zij sedert 19 januari 2015 vennoot is bij de CVOA Al-Mert, dat zij houder is van vijf aandelen, dat zij geldsommen ontving van deze vennootschap en dat zij betalingen deed aan het sociaal verzekeringsfonds Xerius. Deze uiteenzetting doet evenwel geen afbreuk aan het gegeven dat het RSVZ heeft geoordeeld dat verzoekster niet als een zelfstandige, in de zin van artikel 3 van het koninklijk besluit van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, kan worden beschouwd en opdracht gaf aan het sociaal verzekeringsfonds waarbij zij was aangesloten om haar te schrappen vanaf 19 januari 2015.

Het feit dat verzoekster documenten voorgelegde die vereist zijn om een zelfstandige activiteit te kunnen uitoefenen impliceert geenszins dat zij ook in realiteit als zelfstandige actief is.

Wanneer een burger van de Unie een verblijfsrecht verwerft op basis van documenten waaruit moet blijken dat hij als zelfstandige actief is en achteraf wordt vastgesteld dat hij geen daadwerkelijke beroepsactiviteit als zelfstandige kan aantonen en bepaalde documenten hem bijgevolg onterecht werden afgegeven of de realiteit niet correct weergeven kan verweerder, in redelijkheid, oordelen dat misleidende informatie werd gebruikt die van doorslaggevend belang was voor de erkenning van dit verblijfsrecht.

De door verzoekster aangebrachte stukken en de verduidelijking ter terechtzitting dat zij als keukenhulp effectief in een restaurant te Gent werkt leiden niet tot een ander besluit.

Verzoekster toont met haar toelichting niet aan dat artikel 42septies van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 42bis, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Zij verschaft de volgende toelichting:

"[...] het artikel 42 bis §1, 3^e lid van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf, de minister of zijn gemachtigde rekening dient te houden met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met zijn land van herkomst.

Verzoekster was en is wel degelijk gemotiveerd om zich te integreren in België.

Verzoekster volgde met regelmaat het vormingsprogramma dat in het inburgeringscontract werd vastgesteld en beëindigde reeds in 2012 met succes een opleiding Nederlands als tweede taal en maatschappelijke oriëntatie aan het Onthaalbureau KO-PAS Gent vzw (zie stuk 5)."

2.2.2. Daargelaten de vraag of de verplichting die is opgenomen in artikel 42bis, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet ook geldt indien toepassing wordt gemaakt van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet om een einde te stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden, leert een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing die een einde stelt aan het verblijf van meer dan drie maanden dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de bepalingen van artikel 42bis, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft er immers op gewezen dat de duur van verzoeksters verblijf in het Rijk niet toelaat te concluderen dat zijn geen bindingen meer zou hebben met haar land van herkomst en dat er geen gegevens zijn die erop wijzen dat haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezinssituatie, haar economische situatie en haar sociale en culturele integratie in het Rijk een belemmering vormen om een einde te stellen aan haar verblijf van meer dan drie maanden. Verzoeksters stelling dat zij gemotiveerd is om zich te integreren en het gegeven dat zij deelnam aan een vorming taalonderricht en maatschappelijke integratie doen geen afbreuk aan het feit dat verweerder wel rekening heeft gehouden met de verplichting die is opgenomen in artikel 42bis, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet en geeft geen aanleiding tot het besluit dat verweerders standpunt dat er geen belangen blijken die dusdanig belangrijk zijn dat verzoekster tot een verder verblijf in België zou dienen te worden toegelaten kennelijk onredelijk is.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK